

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
la America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaș, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei,
a doua și a treia oră 4 Lei.

Plugăria este temelie țării

De mult, încă pe vremea strămoșilor noștri, un învățat cu numele Cicero, a zis că dintre toate slujbele de pe lume nici una nu este așa de folositoare și de vrednică ca și plugăria. Și e drept, căci nici o slujbă nu-ți aduce atâta câștig și nu-ți dă atâtea bucurii ca și plugăria. Ohiar pentru aceea, cei mai mulți oameni sunt plugari.

Plugăria este temelie ori cărei țări.

De când omul stăpânește pământul, plugul a fost socotit de unealta cea mai însemnată. Cu plugul se câștigă pâinea — hrana cea de toate zilele. Cu plugul se ține casa și pe plug se razemă țara. Fără plug traiul e amar și greu, iar țara e sortită peririi.

Până când strămoșii noștri, Romanii, au stat cu dragoste de plugărie și până când s'au hrănit cu pâine făcută din grâu semănat de ei, țara a înflorit și a fost puternică. Indată ce însă n'au mai ținut la plugărie, țarinile s'au părăjinit și grăul s'a imputinat. Nu mai aveau din ce să-și pregătească pâinea și murmurau nemulțămiiți. Împărații, pentruca să-i îmbuneze, au început să aducă grâu din alte țări, din Spania, din Egipt și Africa, pe care l-au împărțit în cinste. Poporul primind pâinea în cinste s'a lenevit, s'a datat la destrăbălări și și-a pierdut și dragostea față de țară. Urmarea a fost, că țara s'a plecat spre povârniș și încetul pe încetul s'a destrămat.

De aceea în orice țară, cea mai însemnată slujbă este plugăria și cea mai căutată unealtă este plugul.

E drept, că și în plugărie se pot ivi neajunsuri. Adeseori umblă ani răi. Osecetă mare, un îngheț sau o revărsare de ape poate să nimicească toate roadele ce se așteaptă. Din cauza aceasta însă plugarul nu trebuie să-și piardă nădejdea. Să lucreze cu sirguintă îngrijindu-și bine pământul și vitele ce le are, și de bună seamă i-se vor răscumpăra ostenețele. Pământul va da ceea ce lipsește pentru trai și nemulțumirea nu se va încuibă în casa nici unui plugar.

Insemnătatea mare pe care o are plugăria pentru țară se poate vedea și din grija mare pe care o are guvernul nostru față de plugari. Guvernul văzând, că sătenii nu pot să-și poarte plugăria

în rând, fiindcă nu au bani, a hotărât să-le dea un împrumut de un miliard de lei, din care să-și poată cumpăra vite, unelte economice și semințe. Împrumutul se dă pe camete mici, așa că fiecare sătean se poate ajutara cu ușurință.

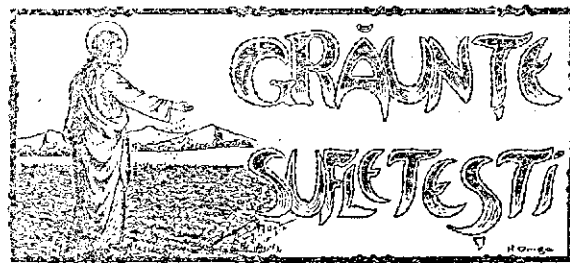
De aceea nici nu este iertat să rămână vre-un petec de pământ nelucrat. Fiecare plugar să-și lucreze bine pământul pe care îl are. Să țină cu cinste la plug și să se alipească cu dragoste de moșie. Numai așa va putea să fie bogat și îndestulit și numai așa va putea să fie bogată și fericită și țara în care trăiește.

Ion Popu-Câmpean

Cu submarinul spre Polul Nord. Învățatul Wilkins din America a hotărât că va merge la Polul Nord cu submarinul, adică cu o corabie care plutește numai pe sub apă. În forma aceasta, spune Wilkins, va ajunge cu mult mai ușor la Pol decât cu aeroplanul. El presupune bineînțeles, că la Polul Nord este numai apă (mare), iar la submarin are mașinării cu cari poate sparge ghița, ori cât de groasă ar fi ea.

Moartea de eron a unei mame. O femeie văduvă, anume Borelli, din Cantanzaroa (Italia), în vârstă de 40 ani, a plecat cu cei doi copii ai ei și cu cei trei măgari pe cari îi avea (în Italia oamenii săraci își lucrează pământul cu măgari) în orașul apropiat, ca să-și cumpere bucate. Era ger mare, cum rar se întâmplă în Italia, și biata văduvă s'a grăbit să se reîntoarcă. Pe drum spre casă i-a ajuns un viscol mare, așa că unul dintre măgari a imbrâncit. L-au lăsat în cale, iar pe copii i-a pus să meargă pe jos, ca să nu înghețe călare. Copiii însă nu mai puteau de frig. Amândoi se sguliră lângă mama lor. Biata mamă, văzând năcazul copiilor, își luă năframa de pe spate, își învălui amândoi copilașii și plecă mai departe pe gerul cel cumplit. Se apropiau deja de satul lor, dar copiii nu mai puteau de frig. Atunci luă cea din urmă hotărâre. Se desbracă și de haincele ce le mai avea pe sine, își învălui copiii și se culcă pe ei ca să-i apere cu căldura trupului. Viscolul nu mai înceta însă, zăpada îi acoperea. Aproape nu mai era viață în biata muiere, când trecu din întâmplare pe acolo un țaran, care scăpă copiii și măgarii, pe biata văduvă însă n'o mai putu scăpa. Ea muri în zăpadă, cu moarte de martir.

Iată ce este în stare să facă dragostea de mamă!

Din viața vechilor creștini Sf. Ignațiu aruncat înaintea fiarelor sălbatece

Să vedem acuma câteva pilde grăitoare despre felul cum se purtau vechii creștini în fața morții; iară, fiind vorba de coloseu, să vedem cum a murit moarte de martir sf. Ignațiu, episcopul Antiohiei din Asia Mică, pe arena celui circ atât de frumos și de vestit.

Era la anul 117, în ziua de 20 Decembrie. Des de dimineață se răspândi în Roma vestea că în cursul zilei aceeaia va fi aruncat înaintea fiarelor unul dintre cei mai vestiți conducători ai creștinilor. Plebea se adunase cu mare zor ca să vadă, cum este un mare conducător al creștinilor și cum se va purta în fața morții. Locurile toate erau cuprinse, până și cele de stat. Era o îmbulzeală groaznică, om pe om se călca în picioare, numai ca să vadă cât mai bine moartea celui mare vlădică, adus la Roma de oareunde dinspre răsărit, din țara Sirilor, ca să-l arunce drept hrană leilor flămânziți.

Dar, cum a ajuns sf. Ignațiu să moară în coloseul din Roma?

Povestea e scurtă. Împăratul Traian a purtat război împotriva Parților din Asia-Mică. După biruință, a dat poruncă tuturor preoților din Asia Mică, să aducă jertfă de mulțămiiță zeilor pentru marea biruință. Locșitorul împăratului din Antiohia Siriei îi aduse însă la cunoștință împăratului că episcopul creștin Ignațiu nu vrea să aducă jertfă zeilor. Împăratul îl chemă la sine și-i porunci, să jertfească numai decât. Dar Ignațiu i-a spus în față: „Eu nu cred decât într'un singur Dumnezeu, al cărui fiu este Isus Hristos, care sufletul și l-a dat pentru viața lumii“.

Împăratul se supără grozav și, după ce vede că nu-l poate nicicum îndupleca, poruncește soldaților, să-l lege în fiare și să-l ducă pe jos până-n Roma, unde-l va arunca înaintea fiarelor sălbatece.

Sfântul episcop și-a ascultat cu mare liniște sufletească sentința de moarte, s'a lăsat să-l ferece în lanțuri și să-l ducă pe jos până la Roma.

Să vedem însă, cine a fost acest Ignațiu. El a fost învățacul sfinților apostoli Petru, Pavel și Ioan, iar, fiind copil, se spune că pe el l-a luat în brațe Domnul nostru Isus Hristos, zicând: „Celce primește pe unul dintre aceștia mai mici, pe mine mă primește“. El se mai numește și Theophorus, adică purtător de Dumnezeu, pentru că, după cum spune și conducătorul sfântului din 20 Decembrie: „Ziua cea purtătoare de lumină a luptelor tale celor strălucite prevestește tuturor pe celce s'a născut din Fecioara: că de acesta însetând cu dor să te îndulcești, te-ai grăbit să te macini de flare; pentru aceasta purtător de Dumnezeu te-ai chemat, Ignație mărite“.

Iși poate inchipul oricine, ce înseamnă să porți pe jos pe un moșneag trecut de 80 de ani câteva mii de kilometri. Iar soldații nu numai că nu l-au cruțat, ci dimpotriva l-au batjocorit și necăjit îngrozitor, cu toate că creștinii le-au dat foarte mulți bani, bacșișe cum s'ar zice astăzi, ca să se poarte față de el cât mai cum se cade.

Plecarea s'a făcut din Antiohia la Seleucia pe jos. De acolo cu corabia până la Cilicia sau Pamfilia, și apoi pe jos dealungul Asiei Mici. În orașul Smirna cei zece soldați au făcut popas mai îndelungat, și acolo l-a cercetat în temniță episcopul orașului, sf. Policarp, cu care s'a împrietenit foarte bine și pe care sf. Ignațiu l-a însuflețit, să moară și el cu moarte de martir. Tot aici l-au cercetat și mulți credincioși din toate părțile Asiei Mici, cerându-i sfaturi și binecuvântare. Pe urmă atâția îl cercetară încât soldații se văzură siliți să plece cu el mai departe, nu cumva să li-l fure cineva. În drum spre orașul Troas însă îl petrecură sute de creștini, așa că înșiși soldații se speriară, ce mare vază are acest bătrân pretutindenea. De aceea li impliniră cererea de a putea scrie scrisori credincioșilor săi.

Sf. Ignațiu și scrise mai multe scrisori sfântului Policarp și credincioșilor din Efez, Magnesia, Tralles, Roma, Filadelfia și Smirna, scrisori cari seamănă mult cu epistolele sfântului Pavel și sunt de foarte mare preț, fiindcă vorbește în ele despre înțelegerea papei dela Roma peste ceilalți episcopi, despre sfânta Cuminecătură, sfânta liturghie, dând multe și prețioase sfaturi tuturor.

Din Troas soldații îl urcă iarăș pe o corabie și nu se opriră cu el până-n Neapolis, o cetate din Macedonia, Grecia de astăzi. De acolo scrise el o epistolă către Romani, în care preamărește biserica Romei, numindu-o cea mai aleasă dintre biserici. Tot în epistola aceasta îi roagă pe credincioșii din Roma, nu cumva prin cererile lor să-i reînnoiască procesul și să-l scape de moartea prin dinții fiarelor: „Lăsați-mă să fiu jertfit lui Dumnezeu, pentru că altarul (de jertfă) este deja pregătit. Cântați, uniți în dragoste, o cântare de mulțămire Tatălui în Isus Hristos, pentru că Dumnezeu l-a învrednicit pe episcopul Siriei să fie chemat dela soare răsare spre soare apune la moarte de martir, Scriu tuturor bisericilor și aduc la cunoștința tuturor, că mor voios pentru Dumnezeu, numai să nu mă împiedecați în această nizuință a mea. Vă conjur, să nu mă compătimiți. Lăsați-mă să deviu hrana animalelor sălbatice, prin cari pot să ajung în sfârșit la Dumnezeu. Eu sunt grăul lui Hristos, prin dinții animalelor sălbatice trebuie să fiu măcinat, ca să devin o pâine curată a lui Hristos. Mai bine agitați animalele sălbatice, ca ele să-mi devină groapă și să nu lase nimic din trupul meu, ca nu cumva să-i fiu cuiva spre greutate după moartea mea. Sufletul meu să nu fie împiedecat prin nimica de a-l afla pe Hristos. Vie asupra mea focul și crucea, cete de animale sălbatice, sfânticări

de carne, ruperi de oase și îmbucătățirea membrilor, măcinarea întregului trup și toate chinurile cele mai grozave ale iadului, numai să-l pot afla pe Hristos. Ce-mi e mie plăcerea lumii acesteia, ce bogăția lumii acesteia! Mai bine-mi este mie a muri pentru Hristos Isus, decât a împărăși până la marginea pământului. Pe el îl caut, pe celce a murit pentru noi; după el mă doresc, după celce a înviat pentru noi. Nașterea mea pentru viața viitoare iată aproape este. Răstignite sunt toate pottele mele cele lumești, în mine nu mai arde nici un foc pământesc. În mine vorbește apa cea vie (Spiritul Sfânt prin harul său cel racoritor): Vino la Tatăl! Pe mine nu mă mai desfătează nici o mâncare pământească, nici aierul lumii acesteia. Eu doresc pâinea lui Dumnezeu, care este carnea lui Isus Hristos, iar, drept beutură, sângele lui“.

Îndatăce a sosit în Roma, l-au dus în coloseu, iar poporul i-au adus la cunoștință că în 20 Decembrie va fi aruncat înaintea fiarelor un episcop creștin bătrân.

Și, cum spuneam la început, coloseul bătrănia de lumea cea multă, și nici pe plată nu se mai afla un loc de șezut. Păgânii erau curioși, ce înfățișare are un episcop creștin. Ei își inchipuiau că vor vedea un bătrân îmbrăcat în haine pompoase, când colo văzură un bătrân obosit, aproape lipsit de viață, îmbrăcat în niște haine sdrențoase, asemănător oricărui cerșitor.

Dar bătrânul acela era altfel decât ceilalți bătrâni. Avea ceva în ochi, ceea ce păgânii nu mai văzură nici odată. Și nu numai că nu tremura, ci dimpotriva zâmbea cu atâta bunătate și pășea cu atâta vrednicie, de ai fi crezut că e un senator roman. Când sunară buciurile, semnul începutului reprezentației, el se așeză frumos în genunchi, iar după câteva minute se ridică și, întors spre mulțime, zise:

„Romani, să nu credeți că am făcut vreun rău. Nu. Nu pentru aceea sunt osândit la moarte. Eu mor pentru Dumnezeu, al cărui fiu sunt. Porunca e, ca dinții fiarelor să mă macine, ca astfel să devin pâinea lui Dumnezeu“.

Iar când și-a sfârșit vorbirea, se deschiseră ușile cuștilor, din cari se iviră capetele alor doi lei fămânziți de câteva zile. Îndatăce-l zăriră, leii se aruncară asupra lui, și în câteva clipe nu mai rămase din el decât vreo câteva oase. Rugarea sfântului Ignațiu fu ascultată, Dumnezeu de astădată nu făcu minune, leii îl sfâșiară numai decât.

Plebea bătea în palme, striga și sbiera de bucurie, dar bucuria-i fu prea scurtă, căci în câteva clipe se întâmplă întru toate voia sfântului.

Servitorii cirului veniră apoi, cu lungi și grele drugi de fier, alungară leii în cușciliile lor, cele câteva oase le adunară, iar peste nisipul plin de sânge împrăștiară nisip curat.

Pe când duceau oasele ca să le arunce, câțiva boieri creștini li întimpinară și, dându-le bacșișe grase, răscumpărară dela ei oasele sfântului și le trimiseră în Antiohia.

Biserica noastră sărbătorește ziua morții acestui mare sfânt în ziua de 20 Decembrie, iar aducerea moaștelor sale în Antiohia în ziua de 29 Ianuarie.

Să ne rugăm și noi cu sfânta noastră biserică, rostind troparul sfințitului martir și zicând: „Și părtaș în datinele, și următor în scăunele apostolilor fiind, de Dumnezeu însuflețit; pentru aceasta cu cuvântul adevărului drept învățând ai și suferit cu credință până la sânge, sfințite martire Ignație: roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se măntuiască sufletele noastre“.

Iuliu Maior.

Sfintire de clopote în Certege

Vă rugăm să ne puneți și mulțămirea noastră la foaie. Noi în ziua de Blagovestenie am avut o mare bucurie, care de 10 ani o dorim s'o avem și deabea ne-a dat-o Dumnezeu. Că de când ne-or dus Ungurii clopotele dela biserica, am încercat noi să facem unul dela altul bani, ca să ne aducem clopote din nou, dar ne-a ajutat sârăcia. Acuma dl părinte Aurel Gligor, cu legăturile Dsale și ajutorul Dsale, a făcut de ne-au venit clopotele dela Timișoara, pe care Luni, în ziua de Blagovestenie, ni le-a sfințit și ni le-au așezat în turnu bisericii, în rugăciunile și lacrimile de bucurie ale întregului popor. De aceea noi, în numele întregului popor și în numele nostru, îi mulțămim și ne rugăm bunului Dumnezeu, să ni-l țină și să dea sănătate pentru toate și pentru cinstea și bucuria ce ne-a făcut-o nouă, unui biet popor sărac.

Noi încă încredem că, după cât ne va ajuta Dumnezeu, îi vom face bucurie și-i vom ajuta în toate lucrurile ce vrea să facă pentru mărirea lui Dumnezeu și a bisericii noastre.

Dumnezeu să ni-l țină între noi!

Certege.

Iosif Busgariu,
curator primar.

Iulius Arieșianu,
curator.

Plângerea ortodocșilor din Certege

Primim spre publicare următoarea scrisoare, pe care o dăm din cuvânt în cuvânt, neschimbând decât ortografia (meșteșugul de a scrie corect și cum trebuie vorbele unei limbii).

„Domnule Redactor. Cu durere Vă rugăm să publicați că noi ortodocșii din Certege (jud. Turda) la sfintele sărbători ale Paștilor, cari trebuie să fie la toată suflarea cu bucurie și fericire, numai nouă ne-au venit cu scârbă și rușine. Pentru că o femeie bătrână (numele nu-l putem publica) care merge la cuminecătură, în ziua de Paști, în sfânta biserică, a furat o măsură faină de pus pe masă și o năframă mare groasă scumpă, dela fata birăului Anca Iosif, care pusese lângă ea pe jilt, și fata, aflându-se fără ele, a fugit după dansa până acasă, unde le-a și aflat.“

Prin asta vrem să se știe că părintele nostru (numele nu-l putem publica) să facă bine să mai lase gheșefturi și umblări pe drumuri de-a bolunda. Să facă bine să-și ia oșă neala să mai spue câte o căzanie, să învârtă și noi binele și răul, și rușinea de păcat, și să nu furăm tocmai în ziua de Paști în casa lui Dumnezeu. Vrem să se publice asta, ca să se pildă și să se rușineze răii pământului.

Feleaza Dumitru.

Femeile vor hotări de soarta Angliei. S'ar crede că e glumă și totuși e așa. O lege mai nouă spune că toate femeile care au implinit vârsta de 21 ani pot fi alegătoare nu ca până acuma, numai la 30 de ani. Următorul a fost că s'au înscris deodată 5 milioane de mii de femei în listele de alegător. Și mai interesant e că în unele orașe sunt mai multe alegătoare decât alegători, așa că soarta Angliei de aici înainte nu vor hotări-o bărbații ci femeile.

„Cu ce-și bate capul Papa“

Păr. Trifa dela „Lumina Satelor“ nu încape de Papa. Număr de număr Sf. Sa se acată de Papa dela Roma, încercând să-L facă urit de cei 18 mii de cetitori ai săi.

Iată ce scrie în numărul 16, din 14 Aprilie, sub titlul de mai sus: „In loc să iasă în lume și să predice întoarcerea la Dumnezeu în aceste vremuri biblice, Papa dela Roma își bate capul cu mărirea cea lumească: își organizează armată și își bate bani. Ziarele aduc știrea că Papa și-a bătut și mărci poștale, firește, având pe ele chipul Papei“.

Păr. Trifa de astă dată nu este mai mult decât răutăcios dar nu-i vom spune pe nume, pentru că-l știm preot și nu ne place să vorbim rău despre preoții Domnului, chiar și dacă sunt de altă lege. După ce Sf. Sa atacă într-una capul bisericii noastre, pe urmașul sfântului Petru, de care ascultă aproape 400 milioane de creștini, și-L atacă atât de necuviincios încât îl face până și fiară, ne simțim îndemnați a arăta cetitorilor noștri neadevărurile pe cari le spune un preot ortodox despre cel mai înalt și cel mai onorat arhieru al lumii.

Cum a ajuns Papa și stăpânitor lumesc

Episcopul Romei a fost cinstit în toate vremurile și locurile ca urmașul sf. Petru. Nu unul ci zeci de sfinți Părinți, pe cari îi cinstesc astăzi ortodocșii, au recunoscut în nenumerate rânduri că Papa dela Roma este capul bisericii și însăși cărțile bisericești ale ortodocșilor o recunosc aceasta, ceea ce vom arăta de altfel și noi mai pe larg nu peste mult. Cu cât se întărea creștinismul, se mărea și cinstea pe care întreaga creștinătate i-o arăta urmașului sf. Petru. Incepând de pe vremurile împăratului Constantin cel Mare mulți credincioși i-au dăruit Papei averi mari, așa că a ajuns să fie cel mai mare proprietar al Italiei. Aceste moșteniri se numeau moștenirea sf. Petru. Vaza Papilor a crescut și prin faptul că stăpânitorii politici ai Italiei se schimbau foarte des, pe când scaunul papal rămânea același. Și mai mult a crescut apoi vaza Papilor prin faptul că ei au mântuit

de atâtea ori dela perire însă Italia. Proprietatea Papilor pe la anul 700 după Hristos era așa de mare încât cuprindea întreaga Roma și jurul ei. Când împăratul Leo Isaurul dela Constantinopol, cel care a poruncit să se spurce sfintele icoane, a atacat Roma, nu mai era cine să apere această cetate, așa că Papa s'a văzut silit să ceară ajutor dela regii Franței. Pipin cel Mic, regele de pe atunci al Franței, a și venit nu peste mult și a scăpat țărișoara Ravena de sălbatecii Longobarzi, iar țărișoara a dăruit-o „Sfântului Petru“, pe mormântul căruia a și pus cheile cetăților scăpate de primejdie. Iată ce a auzit împăratul Constantinopolului despre darul acesta, a trimis soli la Pipin, spunând că țărișoara Ravena nu poate fi a Papei ci a împăraților Constantinopolului. Dar Pipin le-a răspuns, că nu pentru Bizantini și-au vărsat Franței sângele, ci pentru cinstea datorită sfântului Petru și pentru iertarea păcatelor lor. Și cu aceasta a luat început domnia pământească a Papilor, domnie care a adus mult bine lumii întregi.

Țărișoara Papilor s'a mărit mai târziu prin alte daruri, așa că într-o vreme cuprinsese aproape jumătate Italia.

Italianii cuprind statul papal

După marea revoluție franceză popoarele Europei încep a se trezi. Ele abia atunci încep să-și dea seama că fiecare popor are drept la libertate și la limba sa națională. Sufiul acesta străbate după anul 1817 și în Italia, unde pe atunci erau mai multe țărișoare. Cea mai puternică țărișoară era a Piemontului, în care domnea regele Victor Emanuel, având un ministru foarte puternic, anume Cavour. Acesta de mult își pusese în gând să cuprindă întreaga Italia, ca toți Italianii să trăiască într-o Italie unită, iar nu împrăștiți în mai multe state. Hotărârea aceasta și-a și îndeplinit-o în ziua de 20 Septembrie 1870, când trupele regelui Victor Emanuel au cuprins Roma și întreg statul papal, lăsând în folosința Papei Piu IX. numai marele palat Vaticanul, cu grădina din jur. În anul următor, la 1871, guvernul Italian aduce o lege, așa numita lege a garanției, prin care recunoaște că Papa e domn suveran care zecă nu este supus nici

unui cap încoronat, îi pune la dispoziție și poșta și trenul italian, iar în schimbul proprietăților răpite îi îmbie anual suma de 3 $\frac{1}{2}$ milioane lire, dar Papa Piu IX. și nici urmașii săi, n'au voit să primească suma aceasta, ci s'au declarat prizonieri de bună voie și n'au mai părăsit Vaticanul până la Papa de astăzi, care, împăcându-se, după cum am arătat într'alt număr, cu regele Italiei, va părăsi Vaticanul, tocmai pentru că să-și poată cerceta credincioșii și să le poată chiar însuși predica.

Răutatea păr. Trifa

Toată lumea știe, că Papa a abzis de bună voie de stăpânirea sa lumească, fiindcă acum sunt vremurile mult mai bune ca înainte, și are cine apăra Italia și Roma. A abzis de întreaga țărișoara sa, până și de cetatea Romei, și a rămas stăpân numai în Vaticanul său, care e un teritor de $\frac{1}{2}$ kilometru pătrat, adică de 500 metri lungime și tot atâta lățime. Așadară nu e adevărat că Papa și-ar bate capul cu mărirea cea lumească, nici că-și organizează armată, cu atât mai puțin că-și bate bani. Armata Papei o formează câțiva Elvețieni credincioși, cari de bună voie îl păzesc pe sfântul Părinte, iar banii Papei sunt denarii sfântului Petru, pe cari îi adună toți episcopii catolici ai pământului și-i trimite Papei, ca din aceia să susțină misionarii cari se jertesc pentru păgâni.

Numai un singur lucru adevărat a scris păr. Trifa, că Papa și-a bătut mărci poștale. Da, asta e adevărat. Ce era să facă însă, după ce el își are poșta sa proprie, și încă poșta cea mai mare a lumii. Că nicăiri nu sosesc atâtea scrisori ca la Vatican. Iar că-și bate Papa mărci poștale, nu e nici fudulie, nici potrivnic învțăturilor sfintei Scripturi. Noi n'avem nimic împotriva, dacă patriarhul Constantinopolului și-ar bate și el mărci poștale, ori chiar bani.

Decât să caute păr. Trifa după țandura din ochii bisericii catolice, mai bine ar vedea de bărna din ochii bisericii ortodoxe, ori și-ar cheltui darul primit dela Dumnezeu pentru întoarcerea pocăiților în sânul bisericii sale, că azi mâne în Banat sunt mai mulți pocăiți decât ortodocși.

Foiața „UNIRII POPORULUI“.

Mareșalul Foch ca creștin

Ce spune un ziar german necredincios despre sufletul creștinesc al mareșalului.

Am arătat în articolul nostru despre înmormântarea mareșalului Foch, celce a biruit puterile centrale, ce mare creștin era el. Ne cade așa de bine când cetim într'un mare ziar german, și încă dintre cele necredincioase, în „Neue Zürcher Nachrichten“, cunoscut ca mare dușman al francezilor, cele mai frumoase laude despre acel mare soldat. Iată ce scrie ziarul german.

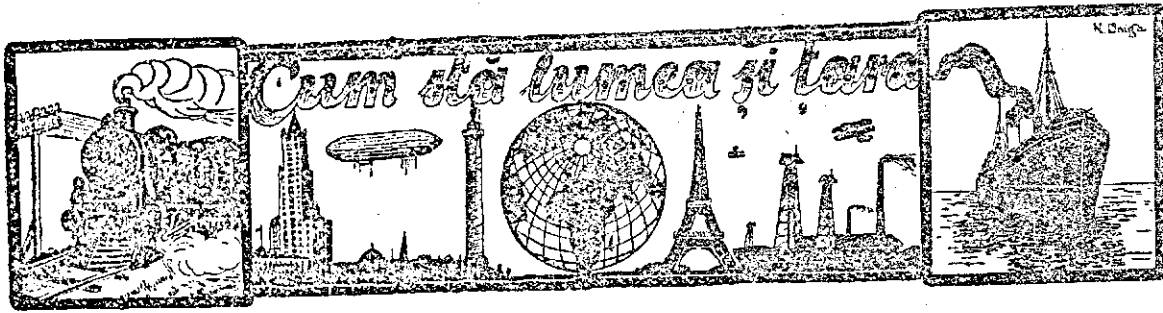
„Mareșalul Foch, care s'a născut în Tarbes, orașul cel mai apropiat de Lourdes, și-a făcut studiile liceale în colegiul iesuiților din St. Etienne. După câțiva ani de educație la iesuiți, (niște călugări foarte învățați și vestiți, de ritul latin) și-a continuat studiile la politehnicul (școală de inginerie) din Metz (oraș din Franța), care era condus pe atunci tot de iesuiți. Ceeace au întemeiat părinții în sufletul tânăr al lui Foch, iesuiții au continuat să zidească, iar soția sa, o bretană, a ajutat să se desvolte: Foch, al cărui frate se făcu iesuit, a fost viața, sa întreagă, un catolic foarte credincios.

Câteva iconițe o vor arăta aceasta mult mai bine decât un articol lung. În vremea răz-

boiului se afla, la câteva sute de metri de cartierul său general, o bisericuță parohială modestă. În fiecare Duminică el pleca la biserică, îndată ce auzia sunetul clopotelor. Țărani simpli îl vedeau șezând în mijlocul lor, și urmărind, din cartea sa de rugăciuni, sfânta liturghie. Insuși Clemenceau (fostul ministru președinte) al Franței, cu toate că este necredincios, arăta totdeauna mare cinste convingerii religioase a lui Foch. Înainte cu câteva zile de armistițiu (hotărârea dușmanilor de a nu se mai bate câteva zile) Clemenceau a mers la cartierul general (unde stă cel mai înalt comandant al armatei), pentru că să vorbească cu Foch. „Mareșalul este la sf. liturghie. Să-l avizăm, că sunteți aici?“ „Nu, nu, lăsați-l numai acolo“, răspunse tigrul (așa-l poreclau pe Clemenceau în vremea războiului, pentru marea sa înverșunare împotriva Germanilor), „cu liturghia i-a mers până acum foarte bine“. „Nu trece o singură zi“, scria în Iulie 1918 un ziar, „ca acest comandant suprem (cel mai înalt), care are în mână soarta lumii întregi, să nu meargă în cea mai apropiată biserică, — chiar și dacă e dărâmată — pentru ca să petreacă acolo câțiva vreme. Este o trebuință pentru el, să stea în fiecare zi, cel puțin câteva clipe, în legătură cu Domnul tuturor lucrurilor și al sortilor!“ Când Foch, în Septembrie 1919, a cercetat Lourdesul, și acolo a fost primit sărbătorește, nu s'a rușinat să zică rozarul (un credeu, 3 Tatăl nostru, Mărire

Tatălui, 5 Tatăl nostru, 50 de Născătoare de Dumnezeu și 10 Mărire Tatălul în cinstea Născătoarei de Dumnezeu) la „Angelus“ (dimitineața la ora 5 sau 6, la prânz, și seara la ora 7 sau 8, la romano catolici se trage clopotul, iar credincioșii zic niște rugăciuni în cinstea Buncivestirii a Preacuratei) în fața grottei (peștera în care s'a arătat la Lourdes înainte cu aproape 100 de ani Preacurata Vergură Maria păstoritei Bernadette)! Peste tot el a dat, întreagă viața sa, o deosebită cinste Preacuratei Vergure Maria.

Mână în mână cu cucernicia sa exterioară (arătată în afară) mergea și convingerea sa religioasă. Era foarte aspru, când i-se vorbea despre întâmplare, despre soarta care nu se poate încunjura, s'au despre alte credințe deșarte! Odată a zis: „Bismarck (un mare politic al Germanilor) vorbea despre soarte, întâmplare. Eu totdeauna am fost de părerea că acestea vin dela Dumnezeu!“ În toate întâmplările vieții, mai cu seamă în evenimentele (întâmplările) războiului le vede pronia cerească! Odată, îndată după războiu, cardinalul Mercier (cel mai mare filozof al lumii de astăzi, mort de curând în Belgia) i-a făcut un compliment pentru geniul (marea cumintenie) său. „De unde!“ — zise Foch, — aici nu e vorba de genialitate! Mi-am făcut simplaminte datorința, fiind o unealtă a proniei cerești!“... Apoi continuă: „Când trebuia să iau hotărâri, dela cari atârnau mii de vieți omenești... studiam... mă sfătuiam... Cu toate

Târgurile săptămânii

Luni, 29 Aprilie: Racul, j. Ciuc; Zimboru, j. Cluj.

Marți, 30 Aprilie: Batiz, j. Hunedoara; Dioszeg, j. Bihor; Sântă-Măria de piatră, j. Hunedoara; Ileana, j. Someș; Ilva Mare, j. Năsăud; Șinca Veche, j. Făgăraș.

Miercuri, 1 Mai: Iara de Jos, j. Turda; Jucul de Jos, j. Cluj; Diciosânmărtin, j. Târnava Mică; Ditrău, j. Ciuc; Jucul de sus, j. Cluj; Plăieșii de Jos, j. Ciuc; Ogra, j. Târnava Mică; Band, j. Mureș; Orșova, j. Caraș-Severin; Pui, j. Hunedoara; Sfântu Gheorghe, j. Trei-Scaune; Gherla, j. Someș; Teaca, j. Cluj; Timișoara.

Joi, 2 Mai: Abrud, j. Alba; Vinerea, j. Hunedoara; Cacova, j. Caraș-Severin; Covasna, j. Trei-Scaune; Someș-Guruslău, j. Sălaj; Teregoava, j. Caraș-Severin.

Vineri, 3 Mai: Intorsura Buzăului, j. Brașov; Cernata, j. Brașov; Ciucsânmărtin, j. Ciuc; Aghireșu, j. Cluj; Cusiș, j. Bihor; Maria-Poci, j. Arad; Lupșa, j. Turda; Sibiu; Mătrici, j. Mureș; Rodna, j. Năsăud; Vadfalău Nou, j. Torontal.

Sâmbătă, 4 Mai: Borșa, j. Cluj; Nimigea de Jos, j. Năsăud; Pecica Ungurească, j. Arad; Luduș, j. Turda; Pancota, j. Arad; Pecica Ungurească, j. Arad; Rovina, j. Hunedoara; Cristur, j. Odorheiu; Grădiște, j. Hunedoara.

Duminică, 5 Mai: Geoagiul de Jos, j. Hunedoara; Gurahonț, j. Arad; Șomărtin, j. Făgăraș; Tăuții de Jos, j. Sătmăș; Miercurea Niraj, j. Mureș; Fibiș, j. Timiș; Voila, j. Făgăraș; Zărand, j. Arad; Jibou, j. Sălaj.

Caldură mare în America. În America a fost săptămâna trecută un val de căldură, care a făcut de au înflorit toți pomii în curs de două zile.

Camion care omorâă oamenii din casă. Un camion (automobil de povară) trecea cu o iuteală mare pe șoseaua ce duce la Düsseldorf în Germania. Necărmuind bine șoferul, camionul s'a lovit de o casă, al cărei perete dărâmandu-l, s'a oprit în mijlocul casei, omorând pe cei doi oameni cari ședeau liniștiți la masă.

A căzut din tren între roate. Intre stațiile Filiași și Butuești s'a aflat un cadavru grozav de zdrobit de tren. Facându-se cercetări s'a aflat că cadavrul este al elevului de liceu Costopol Petru, care a voit să treacă dintr'un vagon într'altul, pe scările vagonului, fiind trenul în mișcare. Impiedecându-se, a căzut sub roți, cari l-au zdrobit într'un mod înflorător.

Credința unui câine. În satul Chateau Porcien din Franța un lucrător tăia lemne în pădure. Un arbore s'a răsturnat peste el și l-a rănit rău. S'ar fi prăpădit cu siguranță, dacă nu era cu el câinele său cel credincios, care, văzând întâmplarea nenorocoasă, a fugit în sat și atâta a tot tras de căput pe prietenii casei, până l-a urmărit unul și a aflat pe stăpânul câinelui într'o stare desnădăjduită. Ministerul a trimis o medalie câinelui credincios.

Vacă cu cinci picioare și cu două urechi. Un țaran a dus la târg în orașul Rostrenen din Franța o vacă cu cinci picioare, trei dinapoi și două dinainte, și cu două urechi. Vacă a avut 600 kilograme și a cumpărat-o un măcelar.

Schimbare la direcțiunile C. F. R. și P. T. T. Dl inginer Stan Vidrighin a fost numit director general al Căilor Ferate Române, iar dl inginer Andreescu dela Cluj a fost numit director general al Postelor, Telegrafelor și Telefoanelor.

Comuniștii își arată colții

Duminică, în 7 Aprilie, vre-o câteva sute de lucrători comuniști s'au adunat într'o sală din Timișoara ca să-și arate nemulțumirea. Murise un inginer ungar, osândit la mai mulți ani temniță, pentru că a uneltit, ca comunist, împotriva statului. Comuniștii i-au adus cadavrul, pe furie și prin înșelăciune, la Timișoara, unde l-au așezat într'o sală mare, l-au acoperit cu pânză roșie, și au voit să-i facă o înmormântare pompoasă. Poliția însă nu le-a dat voie. Atunci unii dintre comuniști au împușcat după polițiști și soldați. Aceștia din urmă au fost atât de cumiți de nu și-au răsbunat, i-au înconjurat însă, iar pe cei vinovați iau deținut.

Gazetele liberale fac mare gură din prilejul acesta și bagă de vină guvernului, pentru că a șters starea de asediu și censura. Guvernul încă n'a răspuns, dar a luat toate măsurile ca să nu se mai poată reperi cazuri ca cel dela Timișoara.

Fapt e că bolșevicii din Rusia lucră din răspuțeri, să răspândească și în țara noastră sămânța bolșevismului. Aceasta însă nu poate încolți decât în sufletul câtorva muncitori, mai ales străini, dela orașe, poporul nostru fiind cel mai mare dușman al comunismului.

acestea tot mai erau și alte posibilități (puțințe) de a purcede, de a lua hotărâri. După ce apoi am făcut din partemi tot ce mi-a stat în putință ziceam o rugăciune către providență, — și plecam! E de ajuns atâta.

Că acest om a și murit creștinește, este de sine înțeles! Când s'a simțit bolnav, a cerut ca vestitul preot, părintele Lhande, să-i dea ungera de pe urmă, răspunzând însuși preotului în loc de cântor și fiind atent la toate amănuntele ceremoniei. În cursul boalei primea regulat sfiatele sacramente. Mare bucurie a avut bolnavul când sfântul Părinte dela Roma i-a împărtășit, prin cardinalul Dubois (dela Paris) binecuvântarea sa. I-a mulțumit sfântului Părinte într'un mod deosebit de călduros pentru această măgăliere dulce în cursul boalei sale, pe care o socotește drept o cheazășica milosteniei dumnezeiești. Cea din urmă deslegare i-a dat-o muribundului Abbé-ul (preot mare) de l'Epinois, care a fost colonel în războiu) preoții catolici din Franța n'au fost scutiți de armată și cu atât mai puțin de războiu, pentru că guvernul francez este foarte necredincios! Mortul ținea în mână o cruce prețioasă, în care se află o mică pîrtică din crucea Domnului nostru Iisus Hristos. Să mai amintim în sfârșit vorba unui ofițer englez: „E interesant de amintit, că trei dintre generalii, cari au contribuit la terminarea războiului, — Foch, Pétain și Castelnau — au fost catolici. Foch se interesa foarte mult de educația (creșterea) religioasă (a tinerimei). Pot să zic, că a fost un mare creștin și un mare comandant“.

Ședințele parlamentului

Joi, în 11 Aprilie, s'a redeschis Senatul și Parlamentul. Cea mai interesantă vorbire a ținut-o dl ministru al școlilor, Ostașescu, care a recunoscut că școlile din țară merg foarte prost. Sunt păcătoase comitetele școlare, păcătoși sunt și directorii școlilor, cari au făcut până acuma multe hoții. Funcționarii liberali din ministerul instrucțiunii lucră împotriva ordinelor D-Sale, și lucrurile merg tot mai prost, fiindcă răul pornește de sus în jos. Cauza au fost însuși miniștrii de până acuma, cari înșiși nu țineau legile. Sunt profesori cari numai se plimbă, dar plata o ia, regulat. Sunt o mulțime de inspectori și revizori diurniști, cari numai fură vremea și mănă banii statului. Liberalii au numit profesori și profesoare, cari de ani de zile n'au făcut altceva decât au încasat plata, și s'au plimbat. De aceea D-Sa a spus, că de aici încolo nu va suferi nici un profesor fără post. A făgăduit apoi că va curăți, cu mătura cea mare, toate gozurile și pe toți leneșii din învățământ.

Dacă însuși dl ministru al școlilor vorbește în forma aceasta, își poate închipui oricine, ce nereguli s'au făcut sub guvernele trecute.

Doi foști miniștri averescani înscriși în partidul național-țărănesc

Zilele trecute s'au înscris în partidul național-țărănesc doi foști miniștri averescani, dnii Petrovici și Manoilescu. Amândoi au fost primiți cu multă bucurie și au fost aleși numai decât în comitetul de direcție al partidului.

Pescăriile statului vor fi luate în întreprindere de o mare societate franceză

Zilele trecute a sosit în țară o delegație de mai mulți domni francezi, cari au început să pertracteze cu guvernul nostru luarea în întreprindere a tuturor pescăriilor statului. În forma aceasta se pare că vom ajunge și noi să putem mânca pește, pentru că până acuma nici pe bani scumpi nu puteam ajunge la pește.

Alegerile partiale de deputați și senatori s'au făcut Duminică în 14 Aprilie în județele Cetatea Albă și Vlașca, pentru câte un loc de deputat, iar în județele Arad și Roman pentru câte un loc de senator. Rezultatele, sunt următoarele: La Vlașca a fost ales dl Nichifor Crainic, profesor universitar, redactor la ziarul „Curentul“, național-țărănist. La Arad național-țărănistul Emil Veliciu. La Cetatea Albă național-țărănistul Staniev.

Consiliile comunale, cari sunt încă tot cele alese sub liberali, au votat cu liberalii, așa că la Roman a eșit fostul ministru G. Tădărescu, iar la Vaslui fostul ministru Al. Lapedatu.

A cetit romane proaste. Fiul unui otelier din Chişinăul Basarabiei, elev de clasa VI. liceală, şi-a format o bandă de copii hoşi, cu ajutorul cărora a atacat oamenii de pe stradă şi i-a jefuit. Prinţându-l poliştii, au aflat la el un roman rău, pe care cetindu-l s'a hotărît să facă şi el bravuri ca-n roman. Băiatul a mărturisit totul, şi a spus că romanele cele multe, pe cari le-a cetit, l-au stricat.

Legea-i lege, şi pace. Zilele trecute s'a căsătorit în faţa matriculantului civil din Berlin ministrul Austriei la Berlin, fiindu-i naş însuşi ministrul de externe al Germaniei, dl Stresemann. Când să ajungă însă la încheierea căsătoriei, matriculantul a cerut dlui Stresemann să se legitimeze. Toţi cei de faţă s'au scandalizat, auzind acestea, şi au declarat că acela este însuşi ministrul de externe al Germaniei. „Se poate” răspunse funcţionarul, „se pare că-l cunosc din fotografiile publicate în gazete; dar, vedeţi D-Voastră, legea-i lege, şi eu nu-l pot primi de martor până nu se legitimează”. Dl Stresemann a trimis deci după legitimaţie, şi apoi a fost primit ca martor.

Din casa săracilor, la avere de mii de milioane. În casa săracilor din oraşul Trenosen din Cehoslovacia îşi născă zielele Gavril Britsch. Zilele trecute el a primit o telegramă, în care i-se aduce la cunoştinţă că unchiul său din America murind, i-a lăsat drept moştenire 30 milioane de dolari. Astfel Britsch a ajuns cel mai bogat om al ţării. După ce se convinsese că moştenirea-i fapt şi nu glumă, a hotărît că rămâne şi pe mai departe în casa săracilor, şi jumătatea averii sale o dăruieşte celor doi feciori ai săi din Viena, iar cealaltă jumătate o dăruieşte casei săracilor, care l-a grijit.

Cutrămur de pământ în Italia. În oraşul Bologna a fost zilele trecute un destul de puternic cutrămur de pământ, în urma căruia s'au răsturnat hoarnele caselor iar ţiglele de pe coperiş au căzut pe capetele oamenilor. A doua zi cutrămurul s'a repetat.

Moartea grozavă a şapte lucrători. O groznică nenorocire s'a întâmplat zilele trecute în atelierul C. F. R. din Griviţa. Muncitorii împingeau un cazan plin de fier topit dintr'o cameră într'alta. Din nebaşgarea de seamă a unuia dintre ei, cazanul s'a răsturnat, iar fierul topit s'a vărsat pe trupurile celor şapte lucrători din jur. Între chinuri grozave şi-au dat sufletul toţi cei şapte nenorociţi.

Un dar frumos. Dl Antoniu Zeller, iubitul nostru pictor bisericesc şi prietin al gazetei noastre, a zugrăvit în cinste pentru capela internatului de băieţi din Blaj patru icoane frumoase, aşezate pe uşile dela iconostas.

Direcţiunea internatului îi aduce pe calea aceasta cele mai călduroase mulţumiri pentru acest dar frumos, şi îi doreşte mulţi ani cu sănătate, ca să poată împodobi bisericile noastre cu icoane, cari înalţă sufletele la Dumnezeu.

Cât costă un nas. O judecătorie din America a hotărît ca o tânără studentă care şi-a pierdut, în urma unei ciocniri dintre un automobil şi un autobuz, un jumătate centimetru din nas, să primească despăgubire 500,000-franci.

Încă unul care a trăit 110 ani. În ziua de 5 Aprilie a murit în comuna I. C. Brătianu, jud. Ilfov, locuitorul Stancu Mitu, în vârstă de 110 ani. Până în ajunul morţii el a fost pe deplin sănătos şi nici un semn nu arăta că el este atât de bătrân.

Schimbare la judecătoria de ocol din Blaj. Aflăm cu multă bucurie că dl ministru al dreptăţii a numit, prin ordinul 22,558 din 2 Martie 1929, de judecător şef la judecătoria de ocol din Blaj pe dl Dr. Cornel Ordace, în locul dlui Eugen Gheţiu.

Numirea aceasta a dlui ministru a cauzat foarte mare bucurie în părţile Blajului, cu atât mai ales că dl Dr. Cornel Ordace, un vechiu avocat ardelean, care a condus această judecătorie cu multă pricepere şi jertfă din partea D-Sale, dela începutul României Mari, a fost delăturat din acel post de conducător, pe nedrept, de către guvernul liberal, şi înlocuit prin dl Gheţiu, care a fost mai pe placul vechilor stăpânitori.

Gratulăm din inimă dlui Dr. Cornel Ordace pentru această recunoaştere a vrednicilor sale, şi îi gratulăm mai cu seamă în numele cetitorilor noştri cari l-au recunoscut şi lădat totdeauna ca pe un judecător drept, cum de mult n'au mai pomenit.

A murit o femeie care l-a văzut pe marele Napoleon. În oraşul Konjck din Bosnia, în Jugoslavia, a murit femeia de 120 de ani Sofia Zolkov, care a văzut când a intrat marele Napoleon în oraşul Raguză.

Cincizeci de morţi de gripă la Londra. Gripa spaniolă, care a bătuit de curând la Londra, a omorât nu mai puţin de 50 de mii de oameni.

Călătoriile Papei. După marile ziare ale lumii am scris şi noi într'un număr al gazetei noastre, că mai multe ţări l-au invitat pe Preafericitul Părinte dela Roma, să le cerceteze capitalele. Zilele trecute însă cel mai bătrân dintre cardinali (sfetnicii Papei), Vanutelli, a declarat că toate ştirile cari privesc călătoriile Papei în capitalele ţărilor cari l-au invitat, sunt născociri de ale gazetariilor. Sfântul Părinte va părăsi mai întâi Vaticanul atunci când va vizita vestita catedrală a Lateranului din Roma. La vară mai poate apoi să meargă până la Castel Gandolfo, undese află reşedinţa de vară a Papilor. Alte călătorii încă nu sunt hotărâte.

Ghăcătoarea dela Blaj. Joia trecută, trecând pe strada Regina Mare, am văzut, în faţa unei case, o mare mulţime de oameni cari stăteau acolo gură-cască şi se mai şi îmbulzeau. O ţidulă de pe poarta casei spunea că acolo, sub poartă, este o ghăcitoare care primeşte sătenii şi le spune viitorul. Plata 10 şi 20 lei.

Aceiaşi săteni cărora li-e milă să dea bisericii 1 leu Dumineca, şi în sărbători; aceiaşi săteni cari nu plătesc birul preotului şi nu cumpără o carte bună de cetire; zic aceiaşi săteni, acum, în faţa ghăcitoare, răscolesc prin şerpăre şi află 10—20 lei, pe cari, încasându-i o jidovoacă, le spune ceea ce şi ei ar putea să ştie ori să ghăcească.

Când ne vom da odată seama că prin aceasta vătămăm pe Dumnezeu, ne păpăm şi banii, şi ne mai băgăm, pe plată bună, şi câte un ghimpe în inimă.

„Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, să nu ai dumnezei străini înaintea mea, chip cioplit să nu-ţi faci, ca să te închini lui” — spune întâia poruncă dumnezească.

Bătăia-i ruptă din cer. Zilele trecute s'a introdus într'un stat din Statele Unite Nord-americe, bătăia cu băta sau cu biciul. Cei dintâi osândiţi la această pedeapsă au fost patru haimanale, cari furau banii din buzunarele trecătorilor. I-au legat de câte un stâlp, şi, în faţa alor 200 de privitori, i-au bătut cu sbuciorile, dându-le câte 40 de lovituri.

Moartea unui mare binefăcător bănaţean. Luni 25 Martie a murit, iar Joi, în 28 Martie a fost înmormântat la Timişoara marele binefăcător al neamului, Emanoil Ungurean, în vârstă de 83 ani.

El a fost un mare român şi un mare binefăcător al neamului nostru. La Timişoara a susţinut un internat pentru băieţii români ortodocşi, a ajutat cu sfatul şi cu vorba şi cu banul, aproape toate instituţiile de binefacere, şi a făcut o fundaţiune de un jumătate de milion coroane pentru sprijinirea şcolilor şi instituţiunilor culturale şi bisericeşti ale Românilor, atât de mult prigonite sub Unguri. Înainte de moarte şi-a lăsat tot ce biată a mai avut bisericilor ortodoxe române din Timişoara, iar hainele şi albiturile, elevilor dela şcolile de arte şi meserii din Timişoara.

Facă-i Dumnezeu parte cu dreptii!

A păţit-o. O doamnă din Paris a voit să se facă mai frumoasă, şi cum picioarele îi erau cam strâmbe, a mers la un medic şi s'a rugat să-i facă operaţie la amândouă picioarele şi astfel să i-le oblescă. Medicul a făcut dintâi operaţia la un picior. Dar rana s'a inveninat şi piciorul a trebuit să-i fie tăiat. Doamna a părut pe doctorul, dar, voind să se facă mai frumoasă, a rămas fără un picior. Dumnezeu nu bate cu băta.

Ucenicii de brutari n'au voie să lucreze noaptea. Se atrage atenţiunea tuturor industriaşilor şi comercianţilor, în special maestrilor patroni brutari, că — în conformitate cu art. 9 al. 2 din legea pentru ocrotirea muncii minorilor, femeilor şi durata muncii, publicat în Monitorul Oficial Nr. 85, din 13 Aprilie 1928 şi art. 12 din regulamentul acestei legi, apărută în Monitorul Oficial Nr. 28 din 5 Februarie 1929 — munca de noapte este interzisă băieţilor mai mici de 18 ani precum şi femeilor de orice vârstă.

Pentru băieţii mai mici de 16 ani este interzisă cu desăvârşire munca în intervalul dela orele 10 seara şi până la 6 dimineaţa, iar pentru cei mai mari de 16 ani munca este interzisă dela orele 10 seara până la 5 dimineaţa.

Se atrage atenţiunea că contravenienţii acestor dispoziţiuni vor suferi sancţiunile prevăzute de art. 58 din susmenţionata lege. Inspectoratul muncii, Sibiu. Inspector şef: M. Vedu. Şef de birou: Al. S. Baicu.

Ninge în Sicilia. Sicilia este partea cea mai de miazăzi a Italiei, şi astfel cea mai călduroasă. Cu vremea de minune de acum, s'a întâmplat că zilele trecute a nins în Sicilia, ceea ce locuitorii de acolo n'au mai pomenit de veacuri.

Nebunii scăpaţi din casa de nebuni alungă pe locuitorii unui oraş întreg. Nebunii din casa de nebuni din oraşul Magnezia din Turcia s'au răsculat, au prins pe doctori şi pe îngrijitori, i-au încuiat în câte o cameră şi apoi au luat-o razna prin oraş. Locuitorii, văzându-i, au luat-o la fugă şi numai poliţia, ajutată de soldaţi, i-a putut apăra, iar pe nebuni încunjura şi duce înapoi.

Hoşii jefuesc pe credincioşi în sinagogă. În America s'a întâmplat şi lucrul acesta rar. Jidovii din Chicago (America) erau adunaţi în sinagogă la o mare sărbătoare. Între ei se afla şi consulul României şi secretarul de stat Philipps, ca reprezentant al Statelor Unite. Pe când predica rabinul mai bine, iată că intră în sinagogă o bandă de hoşi mascaţi şi înarmaţi, cari au cerut ca toată lumea să ridice mâinile în sus. După ce au adunat tot ce au găsit la ei, au luat-o la sănătoasa. Poliţia nu i-a putut prinde încă.

Un dar de 2 milioane de lei. Dl. profesor universitar V. Buțureanu a dăruit universității din Iași suma de 2 milioane lei, din cametele căror bani se vor ajuta studenții dela facultatea de știință și de medicină.

Producțiune teatrală în com. Ocnișoara. A doua zi de Sf. Paști tinerul inv. Romul R. Roman, din com. Ocnișoara j. Alba a aranjat o frumoasă producțiune teatrală urmată de dans.

Bucuria tineretului și acelor cari au luat parte a fost și mai mare când l-am văzut și pe părintele Dr. Niculae Lupu în mijlocul nostru.

Venitul curat este destinat în favorul școlii primare.

Mulțumim și pe această cale, părintelui iubit, de frumoasa sumă 500 Lei suprasolvită.

Unul dintre cei de față.

Încă un vânător care împușcă câinii. Cantorul Iacob Pinteș din Valea Ungurașului, jud. Someș, ne trimite următoarea plânsoare:

În ziua de 10 Aprilie păzătorul de vânătoare al arăndașului Papiu, învățator în Vița, anume Moldovan Ambroziu, fiind oprit vânătorul iepurilor, s'a apucat și a împușcat câinii din sat. Chiar câinele meu l-a împușcat și încă în cimitir, la o distanță de 15 metri de casa mea. Câinele avea un bătlău la gât, lung de 35 cm., că așa ne-au spus jandarmii, că dacă au bătlău de 30 cm. la grumaz, nu-l împușcă. L-am slobozit la oi cu copilul nost Teodor, fiind câinele de oi, că toată vara păzea turma. Spune copilul că lângă el l-a împușcat. Foarte tiran om și foarte mareț este Moldovan Ambroziu, și acuma concurează la primărie. De ar mai fi și asta, atunci vai de satul nostru, că ar împușca poate chiar și oameni. Acum voi încerca să-l dau la avocat, ca să se învețe a împușca câinii oamenilor, cari nu-i fac nici un rău.

Încă unul care a străpuns inima mortului. Dani János din comuna Vice, jud. Someș, era năcăjit pentru că i-a murit mama. Toată noaptea nu putea dormi, că i-se arăta într'una. Dar dela o vreme a început a se odihni. În schimb nu-i mai durmea copila, și avea tot vedenii. Sfătuit de consăteni, s'a hotărât să sfârșească odată cu vedeniile. S'a dus deci în cimitir, și, împreună cu alți săteni, a desgropat mortul, i-a străpuns inima și apoi l-au îngropat din nou. Dar jandarmeria, auzind despre cele întâmplate, i-a deținut și i-a predat parchetului, care-i va osândi cu siguranță.

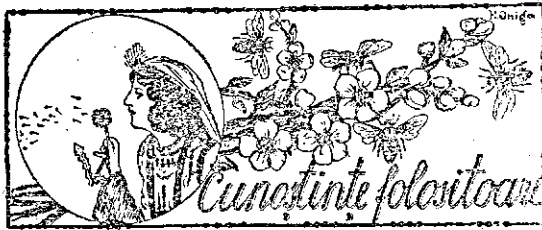
Un neguțator de arme păcălește pe sinucigași. La Paris, ca în toate orașele mari, sunt foarte mulți oameni desnădăjduți cari se omoară cu mâna proprie. Unui neguțator de arme, creștin bun, făcându-i-se milă de acești nefericiți, cari într'o clipită de nebunie își iau viața, dar apoi le pare rău de ceea ce au făcut, s'a hotărât să-i păcălească, și în loc de patroane cu gloanțe bune, le-a vândut de cele slab umplute, cari nu-i putea omori. O teatralistă de trei ori și-a tras câte un glonte în cap și tot de atâtea ori a scăpat teafără, mulțumită comerciantului creștin.

Mulțumită publică. Publicăm cu plăcere numele marinimozilor donatori — buni credincioși din Mediaș, cari ne-au srit într'ajutor, pentru susținerea și ridicarea unei capele în Sighișoara. — Mulțumindu-le din inimă tuturor în numele parohienilor greco-catolici din Sighișoara și în special mulțumind Prea On. D. Iuliu Nistor, distinsului protopop al Mediașului — colectantele; — las să urmeze numele bunilor creștini donatori: Iuliu Nistor protopop, 100 Lei; Ioan Lup 40 Lei; Ioan Mustața 20 Lei. Adunați cu cutia în biserică 200

Lei; Emilia Anișan 100 Lei; N. N. 40 Lei; Albină, filiala Mediaș 100, Lei; Nicolae Todea 40 Lei; Mihail și Carolina Popoviciu 100 Lei; V. Fodor 100 Lei; Dr. Ioan Moldovan 200 Lei; George Ciungan 5 Lei; Ioan Banciu 10 Lei; Ludovica Mărginean 5 Lei; Saveta Pop 10 Lei; Ioan Muntean 20 Lei; Mihail Moldovan 20 Lei; Maria Vera 5 Lei; Ioan Dăian 10 Lei; Teodor Oancea 10 Lei; George Nicola 10 Lei; Niculae Prătean 10 Lei; Borsa Ioan 10 Lei; Ana Mureșan 10 Lei și George Nițiu 100 Lei. Suma: **Lei 1285.** — Scrie-i, Doamne, în cartea vieții pe toți binefăcătorii capelei din Sighișoara!

G. Simu, protopop.

Unde duce necredința. Scriitoarea daneză Karin Michaelis a făcut propunerea ca toți cei ce se căsătoresc să se asigure împotriva proceselor de despărțire. Căci, zice scriitoarea, aproape jumătate părechile căsătorite din Dania se despărțesc după câțiva ani. Despărțirea însă costă atâția bani încât cei mai mulți nu sunt în stare să i plătească. Chiar de aceea ar fi bine să se asigure fiecare pereche la o societate de asigurare, ca pe când se despărțesc să primească banii de lipsă.

Tipicul săptămânii a V. după Paști

28 Aprilie 1929, Dumineca Samaritenei. Sămbătă seara, la Doamne strigat-am... 10 stihiri, 4 a învierii v. 4. 3 a înjumătățirii v. 4 și 3 a Samaritenei v. 1 și 2. Mărire v. 6. »Lângă fântână lui Iacob... Și acum v. 4. »Profetul David... Intrat. *Lumină lînd...* Prohimen. Stihova v. 4 cu Mărire și acum v. 8. (vezi Pentecostarul mic pag. 55). Acum slobozește... Troparele al învierii v. 4 și al Injumătățirii v. 8. Deslegare.

Dumineca dimineața, la Dumnezeu e Domnul... troparele ca Sămbătă seara. Stihologiile v. 4. Troparele mari ale învierii. Ipacoiu. Antifoanele v. 4. *Toată suflarea...* Evangh. inv. VII »Invieria lui Hristos... ps. 50. Mărire... Pentru rugăciunile... și celelalte. Rugăciunea preotului. Catavasilile Paștilor cu condac (sedelna), condac și icos la locul lor. La cântarea IX. numai »Luminează-te... Luminătoarele: »Sfânt este Domnul Dumnezeu Nostru«, a Paștilor și a Samaritenei. Laudele 8. v. 4 (cum se află în Pentecostar) Doxologia mare. La Sf. Liturghie ale învierii v. 4.

Dumineca seara (inserat mare), la Doamne strigat-am... 6 stihiri, 3 a înjumătățirii v. 5 și 3 din Mineiu (19 Aprilie) dela Martiri și un Cuvios. Mărire și acum v. 8. »Injumătățindu-se sărbătoarea... Intrat *Lumină lînd...* Prohimen. Stihova v. 4. cu Mărire și acum v. 6. »Injumătățindu-se sărbătoarea... Acum slobozește... Troparul învierii v. 4. Deslegare...

Animale grefoase

Sunt câte-va animale, pe cari oamenii le urăsc foarte mult și ori când au prilej, le pustiesc, nu pentru că doar ar pricinui ceva pagube, ci pentru că fără să-și deie seama nu pot să le sufere. Acestea animale sunt *broaștele, șopârlele și șerpii*. Acestea sermane animale vin înainte încă și între pedepsele Egiptului și încă de pe atunci oamenii nu se pot împăca cu ele. Cu deosebire plugarii le uresc foarte mult, cu toate că lor le aduc cel mai mare folos.

Broaștele sunt folositoare. Nu este nici o broască, care se aducă ceva pagubă. Se hrănesc cu multe insecte strică-

cioase. Grădinarii din Anglia anume duc broaște prin grădini pentru ca să pustiască dușmanii legumelor.

Șopârlele încă se hrănesc cu insecte, cu melci și cu râme. Mai ales le plac coșaii și fluturii de noapte. Toate aceste animale le mănâncă numai dacă le prind viu. Dacă sunt moarte nici nu se uită la ele.

Unii oameni cred despre șopârle, că li mușcă, de aceea le omoară, cu toate că șopârlele sunt animalele celea mai blânde și mai nevinovate.

Șerpii, ne îngrozesc când li vedem și încâtva pe dreptate, căci sunt între ei și veninoși. Șerpi veninoși însă la noi în țară abia sunt vre-o doi—trei. Între aceștia mai des se găsește vipera.

Pentru plugarii însă șerpii sunt folositori, căci prăpădesc foarte mulți șoareci.

Starea semănăturilor

În jumătatea întâi a lunii Martie, vremea a fost destul de rece. Ploaie n'au căzut aproape de loc. Pe la sfârșitul lui Martie, vremea s'a mai încălzit, așa că zăpada ce se mai găsea câte pe un loc s'a topit repede. În Bucovina și prin părțile de miază noapte a Basarabiei, Moldovei și Transilvaniei, a nins puțin și a căzut și ceva ploaie. În celelalte ținuturi vremea a fost mai mult uscată.

Pe la începutul lui Aprilie a nins din nou în întreaga țară. Zăpada însă s'a topit repede și apa aceasta a ajutat foarte mult semănăturilor.

În Bucovina, semănăturile n'au suferit nimic din cauza gerului, fiindcă toată iarna au fost acoperite de zăpadă. Munca la câmp încă n'a început fiindcă zăpada numai acuma începe să se topească.

În Basarabia, prin județele dela miază-noapte înghețul n'a pricinuit pagube numai prin semănăturile de pe dealuri, unde zăpada a fost spulberată de vânt și astfel semănăturile au fost descoperite.

Viile ne'ngropate au degerat, cele îngropate au ieșit nevătămate din iarnă.

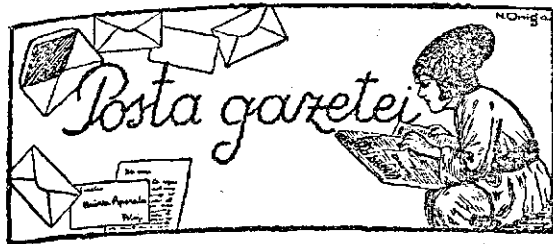
În Moldova, pagubele pricinuite de îngheț în semănăturile de grâu, orz și secara de toamnă încă nu se pot socoti. Prin părțile de miază noapte a Moldovei semănăturile n'au suferit. Între Prut și Siret însă semănăturile au ieșit rărite din iarnă. Dintre pomi, nucii și piersecii au suferit mai mult din cauza gerului. Asemenea au fost vătămate și viile ne'ngropate. La începutul lui Aprilie s'au început arăturile și însemnăturile.

În Muntenia, Oltenia și Dobrogea, pe la munte starea semănăturilor e mulțumitoare; la șes unde pământul a rămas în mare parte neacoperit de zăpadă, semănăturile au suferit pagube. Starea rapiței e mai slabă. Viile ne'ngropate încă au suferit, asemenea și nucii și caișii.

Arăturile și însemnăturile de orz și ovăs au început mai ales în ogoarele de toamnă.

În Transilvania, zăpada a ferit semănăturile de toamnă de urmările gerului. Ceva pagube au suferit semănăturile de orz din județele Maramureș, Mureș, Trei-scaune, Brașov, Făgăraș, Caraș. Sălaj, Someș și Satu-Mare. În județele Bihor, Arad și Timiș-Torontal grâul nu a suferit nici o stricăciune și este foarte frumos.

Arăturile și însemnăturile au început peste tot locul și se fac în chip mulțumitor.

Dlor Tripon Teodor și Brădean Vasile. Vă plângeți că nu primiți gazeta în ziua de Sămbătă. Nu suntem noi de vină, ci poșta. Noi trimitem de aici gazeta Miercuri și Joi. Se vede că poșta DVoastre o mai ține vreo zi două fără de a Vi-o da. Vă rugăm să vă plângeți la poșta.

Abonentului Nr. 4428. Vă plângeți că dl fost învățător al DVoastre nu are nici un oficiu, și ne rugați să publicăm lucrul acesta la gazetă. Noi credem că treaba aceasta nu se ține de noi, ci de deputatul și senatorul DVoastre. Poftiți și Vă plângeți domniilor lor și arătați-le nedreptatea ce i-s'a făcut.

Cetitorului din Breaza, jud. Mureș. Plângerea DTale n'o putem publica Trimite-o Preaveneratului Consistor Arhiepiscopesc din Blaj, care va ști lua măsurile de lipsă pentru pedepsirea aceluia împotriva căruia te plângi. La ce să-l facem noi de rușinea țării întregi, e destul dacă știți DVoastră și Preaveneratul Consistor despre purtarea lui.

Nicolae Bogdan în B. Ne rogi să publicăm poezia DTale, dacă e în regulă. N'o putem însă publica, fiindcă nu e în regulă, adică nu corespunde regulilor prescrise pentru o poezie.

Abonamentului 5015 din Valea Ungurașului. Plângerea cu căinele am publicat-o. Celalalt ponos nu-l putem publica, pentru că nici așa n-ai câștiga nimica prin publicare. Biserica unită nu desparte căsătoriile, pentru că »ceace împreună Dumnezeu, omul să nu despărtească«. Nici I. P. S. nostru mitropolit, nici chiar sfântul Părinte dela Roma nu-ți poate ajuta nimic. Trebuia să te gândești când ai luat-o în căsătorie, că una care a stat 5 ani la București, nu prea poate să fie soție credincioasă. Căsătoria DTale a doua înaintea bisericii nu are nici o valoare și se consideră ca nelegiuită. Nu te mira deci dacă nu mai poți fi cantor. Roagă-te lui Dumnezeu, să-ți ajute, că numai El te poate scăpa din primejdia sufletescă în care te afli, noi oamenii însă nu.

Iosif Bucur. Am primit 300 lei, din cari am trecut pe 1928 lei 23, pe 1929 lei 180, iar restul de 97 lei l-am trecut pe 1930.

Tabăra Vasile. Numărul care nu l-ai primit, l-am trimis. Noi de aici îți trimitem foaia în fiecare săptămână.

Tenea Aștilean. Bani de cari ne întrebați, la noi n'au sosit încă. Foaia care n'ați primit-o v'o trimitem.

Nicolae Briciu. Am primit 180 lei. Foaia merge din 1 April 1929.

Vasile Cozma. După scrisoarea Dv. am trimis îndată numerile ce nu le-ați primit. Noi le trimitem de aici regulat în toată săptămâna.

George Răureanu. Am primit în 1 Februarie lei 500, din cari am trecut pe 1916 lei 150, pe 1927 lei 180, iar pe 1928 lei 170.

Teofil Rus. Am primit 800 lei, din cari am trecut pe 1923 lei 54, pe 1924 lei 90, pe 1925 lei 120, pe 1926 lei 150, pe 1927 lei 180, pe 1928 lei 180, iar restul de 26 lei l'am trecut pe 1929.

Ieronim T. Ioica. Am primit 285 lei. Mai restăți pe 1928 lei 75. Cei 75 lei de cari ne scrieți Dv. au fost trecuți în restanța pe anul 1926.

Am primit în cursul săptămânii câte 45 lei dela următorii: Turda Ioan, Școala Vălcăul de sus, Nestor Mladin, Sermeșan Ioan, Oprean Iacob, Măgurean Vasile, Bercia N. Ilie, Budo George, Spătacean Ioan, Moraria Z. Zachiu, Ranca Vasile, Filip George, Crișan Petru, Pușcaș Pompeiu, Pauletti Maria, Jicuți Ștefan, Rusulie, Bochoran Lazar.

Câte 90 lei dela următorii: Irimie Blai, Pop Ioan I. G., Cuciurean Ioan, Dominic Vitoș, Penta George, Câmpan Vasile, Parpangel Ioan, Zăpadă Alexandru.

Câte 180 lei: Ghedeon Vasiliu, Maria Ervina, Dumitru Pop I. G., Gavril Mircea, Hotea Mihail, Ioan E. Magde, Valeriu Filipan, Gligor Pop, Galchis Florean, Ionel Bianu, Nicolae Goia, Barna Petruca, Iacob Gașpar, Petre Soțian, Văd. G. Socol, Simion Gorea, Ludovic Graur.

Alte sume am mai primit: Filip Gavril 200; Pavel Vezean 135; Dumitru Pop I. G. 370 lei; Burdea Mihailă 100 lei; Pasca Vasile 100 lei; Hitiaș Vasile 135 lei; Ioan Scrum 300 lei; Cioloca Simion 300 lei; Miron Sărbu 200 lei; Simion Dârda 60 lei; Cosor Ioan 76 lei; Iuliu Gerendi 160 lei; Florean Vasile 225 lei; Of. parohial, Cornești 190 lei; Adam Stoia 135 lei; George Mureșan 200 lei; Nistor Dumitru 178 lei; Nistor Ioan 158 lei; Trut

Vasile 160 lei; Dionisiu Simon 100 lei; Sinica V. Covaci lei 100; Muntean Nicolae 1000 lei; Victor Albu 158 lei; Nicolae Albu 135 lei; Borlan Gregoriu 295 lei; Hărăștășan Ioan 50 lei; Tocăniță Ioan 160 lei; Vasile Susan 190 lei.

Redactor: IULIU MAIOR.

Mulțumită

Din prilejul trecerii, prea de timpuriu, la celea vecinice a mult iubitului și neuitatului meu fiu *Emil Stoica*, fost director de bancă în Sighetul Maramurașului, rog pe toți cari mi-au trimis un cuvânt de mângâiere, în nemărginita durere ce m'a ajuns, să binevoiască a primi și pe aceasta cale adâncă mea mulțumită.

Văd. LUCREȚIA STOICA.

(716) 1-1

Nr. 254—1928

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 1763—1928 a judecătorie de ocol din Blaj în favorul reclamantului Michailă Lösch repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea, pentru încasarea creanței de 30,000 Lei — bani și acc., se fixează termen de licitație pe ziua de 25 Aprilie 1929 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Roșia de Secași, la locuința urmăritului, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: sanie, căruț, bicicletă, ficus și porc în valoare de 15,000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 12 Martie 1929.

Nicolae Baciu
portărel.

Nr. 1467—1928

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 310—1929 a judecătoriei de ocol Blaj, în favorul reclamantului Nicolae Aldea măcelar, repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea, pentru încasarea creanței de 6475 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 27 Aprilie 1929 orele 4 p. m. la fața locului în comuna Roșia de Secași la locuința urmăritului, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 1 mașină de cusut 1 scroafă, birou și credenț în valoare de 23,000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 6 Martie 1929.

Nicolae Baciu
portărel.

AVIZ

Se primesc imediat 4 învățăcei și 2 calfe la *Atelierul de ferărie și rotărie* VASILE SUSAN, Rășinariu.

Dela învățăcei (ucenici) se cere să fie absolvenți de cel puțin 4 clase primare.

Cererile să se adreseze la

Atelierul de ferărie și rotărie

Vasile Susan

RĂȘINARIU, str. Ferului Nr. 402, jud. Sibiu.

(714) 1-2

Anunț!

Am onoare a anunța On. Public din Blaj și jur că mi-am mutat atelierul meu de croitorie în casele Dlui Nicolae Chici-dean (față cu internatul liceului de băieți). Fac lucrul cel mai bun și cu prețuri moderate. Am stofe bune pentru haine civile și uniforme.

Rog sprijinul On. Public.

Iosif Mureșan

(715) 1-4

croitor

In comuna Cisteiul român se află

O MOARĂ

de vânzare, cu două scaune. Mănată cu motor cu 25 puteri. Se poate da pe loc sau în arândă sau să fie mutată, sau tovarăși.

POPA GLIGOR

(710) 2-2

Cisteiul român p. Blaj

AVIZ

Se vinde o moară de benzină 24 H. P. Leinwold cu două pietri, casă cu o curte de 6 ferdele, în comuna Bucurdea grănoasă p. Blaj.

Ioan Străgan I. George

proprietar.

(700) 3-3

Țărani!

Nu uitați a vă aproviziona de cu vreme cu îngrășă-minte chimice, **gunoi artificiale**, pentru

Semănături de primăvară

precum și pentru fânațe, vii și grădini, ca să aveți roadă bună.

Se află de vânzare la depozitul fabricii:

ȘTEFAN NYERGEȘ

BLAJ

(696) 5-1

„PATRIA“ bancă pentru Credit, Comerț și Industrie, societate anonimă, BLAJ.

CONVOCATOR

P. T. Domni acționari ai institutului „PATRIA“, bancă pentru Credit, Comerț și Industrie, societate anonimă, Blaj, se invită cu onoare — în sensul § 12 și următorii din statute — la a XLIII-a (patruzeci și treia) adunare generală ordinară, care se va ține în Blaj, Luni, în 29 Aprilie a. e., la orele 16, în localul institutului.

ORDINEA DE ZI:

1. Raportul Consiliului de Administrație, raportul Comitetului de Cenzori, bilanțul și darea absolutului.
2. Distribuirea profitului curat și a sumei destinate spre scopuri culturale și de binefacere.
3. Fixarea marcelor de prezență pe anul 1929.
4. Intregirea Consiliului de Administrație.
5. Intregirea Comitetului de Cenzori.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunare, sunt rugați a-și depune la cassa institutului, resp, la cassa filialelor din Teiuș și Șarmaș, ori la Administrația Centrală Capitulară din Blaj, precum și la institutele membre ale „Solidarității“, acțiunile și eventual documentul de plenipotență, până la 26 Aprilie, ora 12 din zi.

Blaj, la 10 Aprilie 1929.

Dr. Victor Macaveiu ss.
președinte

Victor Muntean ss.
director executiv

Active		Cto Bilanț la 31 Decembrie 1928		Pasive	
Cassa		683.831'26		Capital de acții	12.000.000'—
Realități: casele institutului	2.000.000'—			Fondul de rezervă	3.500.000'—
fabrica „Vulcan“	6.999.000'—	8.999.000'—		„ pensie	1.400.000'—
Acții de bănci	1.699.500'—			„ amortizare	1.000.000'—
Efectele fondului de pensie	1.100.000'—	2.799.500'—		„ I. M. Moldovanu	100.000'—
Scont; cambii cu giranți	19.316,247 50			Depuneri	36.758.016 40
„ „ acop. hip.	28.245.300'—	47.561.547 50		Reescont propriu	10.449.890'—
Cto Curent		14.118.773'35		„ cu gir	16.019.500'—
Hipotecar		4.750.635'—		Diverse conturi creditoare	5.285.855 56
Diverse conturi debitoare		7.538.235'86		Dividende neridicate	45.862 50
Material de clădire		1.627.713 25		Interese anticipate	459.721'—
Materiale de cherestea		1.104.592'41		Profit curat	2.164.984'17
Mobilier		1'—			
		89.183.829'63			89.183.829'63

Eșite		Conto Profit & Pierdere		Intrate	
Interese după depuneri	2.646.890 50			Interese de scont	4.484.989 75
„ „ reescont	1.989.271'53	4.536'162 03		„ „ Cto Curent	1.993.821'88
Salare	585.300'—			„ „ Hipotecar	353.078 50
Bani de cvartir	134.700'—			„ „ Efecte	139.390'—
Adaus de șcumpete	790.050'—	1.510.050'—		Proviziuni	1.242.346'32
Cheltueli de administrație	883.656.13			Chirie	268.985'—
Marce de prezență	61.800'—			Din vânzare de material de clădire	1.153.039 04
Fracht și Porto.	514.128'—	1.459.584'13		„ „ „ „ „ cherestea	395.335'29
Contribuție	252.557'45				
Competință de timbru	7.648'—	260.205'45			
Profit curat		2.164.984'17			
		10.030.985'78			10.030.985'78

Director: Victor Muntean ss.
expert contabil.

Victor Moldovan ss.
contabil autorizat.

Blaj, din ședința Consiliului de Administrație ținută la 10 Aprilie 1929.

Dr. Victor Macaveiu ss. Dr. A. Chețianu ss. A. C. Domșa ss. Alexiu Pop ss. V. Sucișu ss. Aug. Caliani ss.
președinte v. președinte contabil autorizat

Dr. G. Borșan ss. Ing. I. F. Negruțiu ss. Dr. Eugen Solomon ss. Traian Novac ss.

Raportul Comitetului de Cenzori.

Onorată adunare generală!

Subsemnatul Comitet de Cenzori am examinat conturile „Bilanț, Profit și Pierdere“ pentru anul 1928 ale institutului „Patria“ bancă pentru Credit, Comerț și Industrie s. a. și le-am aflat în consonanță cu registrele.

Referitor la împărțirea profitului net de Lei 2.164.984'17, ne alăturăm propunerii Consiliului de Administrație, pe care o recomandăm spre primire.

Vă rugăm deci, ca aprobând bilanțul pe 1928, să dați atât Consiliului de Administrație, cât și Comitetului de Cenzori absolutul pentru gestiunea anului 1928.

Blaj, la 11 Aprilie 1929.

Flaviu C. Domșa ss. Dr. Traian Dengehel ss. Adrian Oțoiu ss. Ștefan Pop ss. Iuliu Maior ss.
președinte.